

la senyera

CIUTADANIA - ESPORT - JOVENTUT - NOTICIES

Dels articles són responsables llurs
autors. No es retornen els originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
CARRER D'ALLADA, 34

Número solt: 15 cèntims
Anuncis i comunicats segons tarifa

Actualitats

El Premi "Crexells"

Enguany el premi Crexells ha estat otorgat al prestigiós escriptor En Miquel Llor, una de les figures de més relleu de l'art novel·lístic literari.

«Laura en la ciutat dels Sants» és l'obra que ha merescut el vot dels senyors Pompeu Fabra, Carles Rahola, J. M. López-Picó, Carles Riba i Just Cabot.

El Premi Crexells, destinat a premiar la millor novel·la, publicada o inèdita, de l'any, recaient aquesta vegada sobre Miquel Llor, premia, alhora que l'obra que el Jurat ha considerat la millor, l'honestetat de la carrera literària d'un escriptor que no ha estat res més que novel·lista, que ha fet un dels esforços més constants i més seguits per dotar la literatura catalana d'un gènere essencial en els temps moderns i encara poc conreat en català.

Quan anys enrera, els diaris tractaren la qüestió de la novel·la per deplorar el seu estat entre nosaltres — i el Premi Crexells no fou creat sinó per estimular la producció de novel·les — la nota dominant era l'escepticisme.

Es innegable que el Premi Crexells haurà contribuït molt a la floració actual del gènere novel·lístic.

La situació anormal

A. C. M.

Aquest número ha estat visat
per la prèvia censura militar.

Biologia Palamosina

Amb motiu de la celebració del acte de PALESTRA, hi ha qui es va entretenir en criticar "Penya Palamós" atribuint-li manques d'atenció i de delicadesa. "Penya Palamós" en el desenvolupament de la seva iniciativa, va tenir totes les atencions degudes amb tothom i, precisament al no veure-les correspostes, decidí obrar directament formant la Delegació de «Palestra» a Palamós i cooperant obertament a la realització de l'acte inicial.

Acte que, pels que criticaren, havia d'ésser un fracàs i que al veure'l realitzat favorablement fan sortir aquesta manca d'atenció per justificar el mal càlcul que varen tenir al no fer seva l'iniciativa de «Penya Palamós» des de bon començ.

El pessimisme, la manca de fe, fruits també d'aquest fet biològic, fan que hom prevegi els resultats sense posar els elements a prova. Teoria, francament, d'home vençut, que no batga per res i que, d'ésser general, ens hauria privat de moltes coses els beneficis de les quals ara fruïm.

Això demostrarà el què pot la fe i l'entusiasme totalment posats a mercé d'un ideal, fent contrast amb el *ja es tarà sol o ja ho faran els altres* que és lema en diferents sectors palamosins, els quals, en la seva posició contemplativa no veuen com la casa pròpia s'enruna.

També l'actitud del públic en l'acte del dia 7, és conseqüència del fet biològic que debattem. El situar-se apilotat en el passadís quan podia seure còmodament, ens confirma plà bé la desconfiança i el rezel que comentavem en l'article anterior. I aquesta actitud va portar-la també, el que a Palamós es cregui que allí on va un individu hi va ell i la representació que que està al darrera seu. Cosa absurda! D'aquí vé la confusió en un mateix individu, de la política, amb la religió i la cultura.

Quan assisteixo a un acte, malgrat i poder fer ús de diverses representacions a la vegada, exemple que exposo sense voler atribuir-me mèrits, no n'ostento cap més que la meva personal ben modesta, sense que hi tinguin res a veure les entitats que m'honoren amb missions especials i altres de les quals formo part; i quan se'm confia alguna d'aquestes representacions, la limito a l'únic caire que està interessat en aquell acte, sense que això porti cap perjudici a les demés entitats que en altres avinenteses puc representar.

D'aquesta individualitat en cada ocasió, d'aquesta independència en cada cosa, en neix l'independència del caràcter; independència que, per lo vist, a Palamós es tradueix en influència.

Influència que tothom s'ha d'espolsar del damunt; cadascú ha de tenir criteri propi i ha de cercar posseir la capacitat necessària per a tenir-lo i saber defensar-lo; caldrà que observi la deguda disciplina en les associacions a que pertanyi, naturalment, però en l'aspecte particular i en assumptes que no hagin de perjudicar en res dites associacions, ans bé les complementin, com en el cas nostre «Palestra», podran sempre donar la seva opinió i fins adquirir compromisos sense que això impliqui cap responsabilitat en la seva representació col·lectiva.

Precisament tot portant a terme l'iniciativa de «Palestra», hem vist diferents casos de barreja de personalitats en un mateix individu, però de tal manera la sentien, que el feia sotmetre la seva personalitat individual, la seva independència pròpia, a la representació col·lectiva.

El que cal és a cada cas, a cada situació, cercar en si mateix l'individualitat adequada que l'ha de resoldre. I aquest cas, aquesta situació, enfocar los de cara al present, a les realitats que es toquen, als elements de que es disposa, a la capacitat d'aquests elements, i no fer càlculs incerts, que després fallen, sobre l'esdevenidor, sense tenir segurs els fonaments del present, com ha passat, als que critiquen amb «Palestra» a Palamós.

Fets semblants són els que convenen a la nostra Vila; fets que remoguin els interiors i que sols trobin compensació en la superació dels mateixos fets que ho han produït. Així esmenarem aquesta força biològica d'efectes contraris que tan es fa sentir a Palamós.

No dubtem de que, primer l'enquesta de LA SENYERA sobre la joventut i ara «Palestra», han estat dos esperons que s'han clavats als elements palamosins que poden fer quelcom i la confiança nostra està en que faran.

Fins hem sabut que ja es preparen.

JOSEP MUNDET I PERPINYÀ

Contes d'ara

Sentimentalisme modern

Ben poc a poc, sense pressa, Martí es dirigia vers l'estació de França. Qualsevol que l'hagués conegut una miqueta s'hauria adonat que estava malhumorat. El seu tarannà d'abitud, alegre i trapella, el seu esguard viu, s'era canviat per un aire sorrut i vagorós.

Martí estava empleat a la secció de vendes de la raó social Bou i Xileca, on era apreciat qui-sap-lo. Ultra la seva activitat i competència, el seu caràcter l'havia convertit en predilecte dels principals.

Estació de França. Gent a desdir. Taxis adalerats plens de maletes. Martí pren bitllet a la guixeta i es dirigeix a l'express. Puja al primer «3 classe» que troba i en pacífic romiatge va seguint d'un vagó a l'altre a la recerca d'un seient buit. El troba a la fi i s'asseu. Per matar el temps fulleja un periòdic.

— Caram, ets tu?

— Ola Pere, et pensava ja a X.

— Jo t'hi creia a tu, Martí. No he estat a temps a l'express del matí.

— N'hi jo. A la dispesa m'han cridat tard, saps? Són descurats de mena.

— I ca, home, i ca! Els mandres som nosaltres. Veus, ara ja hi fórem; potser ja tindriem alguna nena castigada... Però ja ho farem demà. Cal que aprofitem bé el mes de vacances; un mes és curt, curtíssim... Mira, començarem demà al matí; irem a missa i veurem com estan les beutats de X.

— A mi no em vinguis amb misses ni amb capellans, Pere. Ja saps que sóc un descregut, un ateu que dius tu.

— Es clar que ho ets ateu, és clar! I ho seràs tota la vida.

— Amb molt gust, amic. Jo soc partidari...

— De res, ets un tarambana.

— Calla, calla *Lluïset*. Sols vas a l'església per egoïsmes; per veure a fulana o a l'altre; per trapacejar; per presumir.

— Hi vaig per lo que sia, Martí. Mentre's que tu ni a fum de sabatots t'hi acostes...

I així, en les dues hores y mitja de viatge, els dos amics, Pere, oficinista d'una coneguda companyia d'assegurances i Martí, empleat a la secció de vendes de la firma Bou i Xileca, van estar discutint.

Eren bons amics des de l'infància si bé mai s'havien pogut posar d'acord en llurs creences. Perquè un era partidari d'una cosa concreta, l'altre n'era contrari aferrissat. Llurs

miratges eren oposats en absolut, incompatibles, tot i apreciar-se profundament, amb noble desinterès, armònicament, malgrat semblis paradoxa.

En una cosa—una sola—anaven a la una. En qüestió d' enamoriscaments. En aquesta mena de disbauxes eren tots dos, partidaris pràctics de canviar sovint de Dulcinea. Un mes, dos com a màxim, de fer l'aleta a una mateixa mossa i ja cercaven una novetat. I no cregueu que aquesta volubilitat era inconscient, no. Obeïa a un impuls premeditat; a la por cerbal d'enamorar-se de debó, de restar esclaus de llurs festejades. Les promeses, per ells, eren momentànies, d'ocasió, eren promeses a tants dies vista, com una vulgar lletra de canvi. Cercaven un passatemp femení per necessitat monomaniàtica, per defici. Eren passatemp, però, que s'esfumaven aviat, a la primera besada o les primeres besades,

Què voleu, al món hi ha de tot!

X. era una vila marinera plena d'encants i de cordialitat que a l'istiu els forasters animaven força. A l'hora del bany la platja espaiosa i magnífica era materialment envaïda per una multitud de degustadors de l'aigua i del sol, els quals, amb llurs abillaments colorits, li donaven un tó alegrívol.

Fou en aquesta platja on els dos amics es donaren a conèixer als vilatants de X. Sota la besada del sol cremant, començà l'inevitable idili amb dues beutats—sirenes prometes a deixar-se admirar.

Quatre dies comptats, només quatre, foren suficients a consolidar l'amistat del nostre quartet. Eren junts a tothora, tot el dia, ja a passeig o a la platja, d'excursió curta o al ball. Sempre tots quatre o bé de dos en dos...

Pere amb la Maria, una moreneta simpàtica i despreocupada que tenia la sospita de semblar-se vagament amb Lili Damita. Martí amb la Conçol, rossa com un fil d'or; ulls blaus de sepia morta; posat de bleada assolellada. De mal nom li deien la Mussola, segurament perquè al seu pare, un vell pescador professional, era conegut de tota la vida per el Mussol.

Maria i Conçol eren la flor de la vila. Desvagades per temperament i amb el consentiment de les famílies llurs, les quals ja treballaven per elles, es dedicaven a lluir les seves gràcies quelcom pretencioses i a castigar admiradors. Eren tan hàbils en l'ostocamenta pròpia com inhàbils per estocar el pis; sabien més de modes que de qüestions culinàries; preferien en Clovis Aimerich a en Carles Soldevila. Preocupacions? En tenien, a fe; portar un jove al costat i foraster amb preferència.

Dissortadament, el temps segueix el seu curs indiferent als neguits humans. L'Agost, aquell Agost inoblidable, va finir ràpidament emportant-se'n lluny de la vila senzilla a Pere i Martí, els quals, en reintegrar-se al seu treball, deixaven a X. molts records i promeses...

1930. Pere, el nostre conegut oficinista, ja no es pren el luxe de l'estiueig... puix estiueja tot l'any. Per encàrrec de la companyia d'assegurances barcelonina, és inspector amb residència fixa fóra de la ciutat comtal. Fa vida d'aristòcrata de poble, és conegut pel senyor Peret i té amistat amb les «hijas de Maria». De Martí en serva un record agradós, vague i llunyà. Quin temps, aquell, quin temps! Com cambien les coses...

Tampoc Martí és el d'abans. Segueix empleat a la raó social Bou i Xibeca, de la qual casa és viatjant per Catalunya. Ja no «castiga» malgrat el seu tarannà simpàtic i la rialleta habitual. Ha contret compromisos que l'obliguen a treballar de valent i treballa, treballa com un esperitat corrent d'un poble a l'altre rera els clients, procurant ensibornar-los per treuren bones notes. Quants concerts econòmics no porta fets en dos anys!

Justament després de dos anys de no haver vist a l'amic d'infantesa, Martí es troba al poble on resideix el senyor Peret. Ple d'alegria va a visitar-lo.

—Peret, que tal, que contes de nou.

—Caram de Martí quina sorpresa. Com agraeixo la teva visita. Ho pots ben creure. Noi, et veig molt canviat; ets tot un home.

—Si, no soc pas el d'avants; segurament he canviat més que tu.

—Potser si, amic, però tinc de dir-te que jo he canviat força. El temps, saps... Mira si seré un altre que fins estic ben aprop de casar-me. No he tingut prou voluntat a restar solter. Ella és de família bona, és filla del jutge, saps? I té moltes pessetes! Es l'incertesa del demà que m'ha fet esdevenir sentimental. Però i tu, Martí, que és de la teva vida?

—Jo t'he passat al davant. Sóc casat a X, amb la Conçol. T'en recordes?

—La Mussola, vols dir, aquella rossa... Romàntic, tantmateix... I escolta, vares casar-te per l'esglèsia?

—Pel seu pare, pel Mussol, el qual s'en va presentar un dia i va dir-me sornaguerament, tot ensenyant-me una magnífica Star de dos canons: A la vicaria o al cementiri, el meu honor ho exigeix.

—Aleshores. Martí...

—Aleshores, amic, trajo negre ribetat, sabates de xarol, coll d'aletes, barret ongo i felicitacions a dojo!

J. M. A.

Declaració

A.....

Cap més n'hi ha de tant formosa
com tu, en el mon enter.

Al teu pas canta l'alosa
i quan passes tu seriosa
mon cor et mira rialler.

Quantes coses et diria
si em volguessis escoltar!

Que amb tu penso nit i dia
i que ma vida daria

sols per poguer-te besar.

Com tresor guardo en mon pit
eixa gran estimació.

Sols penso jo amb dolç neguit:

—M'estimes?, si un jorn et dic
què contestaràs, si o no?

ALBERT BATLLEM

Palamós, Novembre 1930.

Noticiari

—El dia 25 del corrent, festivitat de Nadal, la Junta Benéfica de «La Equitativa» beneficiarà al vells que, inscrits en el seu degut temps i amb deu anys de socis, en comptin almenys 65, amb els interessos que els corresponguin per aquest trimestre del «Fons Benèfic».

—CONCERT BENEFIC. Demà es celebrarà al Teatre Carme una simpàtica festa d'Art a benefici dels més vells a l'ensem més pobres de la nostra vila i el veí poble de Sant Joan.

La vetllada consistirà en excel·lent concert de bona música — en el qual pendran part la senyoreta Carme Camós, Ramón Casas (pianistes) i l'expert violista Germà Sàbat — executant-se remarcables i inspirades obres de Beethoven, Brahms, Kreisler, Falla, Granados, Chopin, Albéniz, etc., etc.

L'acte, tan generosament i encertada organitzat, promet un èxit dels més falaguers.

— Els càrrecs de Jutge suplent de Castell d'Aro; Jutge i Jutge suplent de Sant Feliu de Guixols i Jutge i Jutge suplent de La Bisbal, són els vacants en el nostre districte.

— Amb notable rapidesa s'estant portant a terme les obres d'endegament del nostre carrer Major i d'alguns laterals. Sabem que en breu també hom donarà una lleugera capa asfàltica als carrers Mauri Vilar, Molins i de l'Hospital, a via d'assaig.

— Sembla que hi ha intenció de col·locar en breu en el paratge dit Pla de Nou — terrenys propis de l'Ajuntament — un cartell on s'adverteixi la necessitat de prescindir de llançar escombraries i altres desferres per aquells indrets.

— Ha visitat la nostra Redacció, el nou setmanari palafrugellenc «Ara». Hem establert amb gust el canvi.

— Han dimitit del nostre Ajuntament varis elements republicans federals.

— Instades per una Comissió sortida de Palamós amb aquest fi, les autoritats superiors de Marina de Barcelona han otorgat a les vaques el dret de sortir de pesca a les primeres hores del matí i no a les 7 com ara se'ls obligava, retornant, també, a les hores fixades antigament.

— Josep Pla, el conegut lliguista palafrugellenc ha regalat set obres de llur col·lecció a l'Agrupació Catalanista de Palamós.

— Avis d'Administració. Preguem a tots els nostres subscriptors que no hagin satisfet encara les quantitats corresponents, s'apressin a fer-ho en bé de la bona marxa de la nostra Administració. Subscripció trimestre 2 ptes. (segells o gir).

— El moviment demogràfic local del passat mes de Novembre, fou com segueix:

Naixements: Antoni Esteve Planellas, Laura Mateu Vidal, Maria dels Angels Puig Cupinyà, Josepa Crosa Pruneda, Francesc Pellicer González.

Defuncions: Andreu Lladó Collell, de 3 mesos.

Casaments: Ramir Castelló Suquet amb Dolors Rabassedas Gandol.

Ajuntament

Sessió de l'Ajuntament del dia 16. El resultat del balanç setmanal, el qual queda aprovat, és: Ingressos, 4732'94 pessetes; Despeses 2852'33; Arqueix, 50.772'29 pessetes.

S'acordà: Fer públic l'acord pres de què els propietaris de finques urbanes a la vila, arrangin i blanqueixin dintre el plaç de tres mesos les façanes, començant a comptar des de primer d'any, practicant el mateix Municipi, cas de no fer-se, les obres, a costa dels interessats.

Costejar les obres d'enterrament d'En Joan Cama Rosselló, mort a l'Hospital de la vila.

Correspondència: - A. Armensal: Ens agradaria, per assumptes d'ordre interior, poguer saludar-lo personalment (Carrer Aliats núm. 14) i llavors publicarem el seu atent article. — N. del D.

Sagetes

(Trapaceries recollides al nostre correu)

Segons unes nenes molt simpàtiques un dels nostres redactors té una semblança enternidora amb En Nils Asther.

Serà qüestió d'obrir un «concurso cinematogràfic»

—Els "tarambanes" dels gironins ens pregunten si al Lago de Palamós hi ha foques. No seran pas uns exemplars del "Parc Zoològic" de la Devesa de Girona?

--Ens han enviat la següent Tarja:

ARROS - CAMAN - DUREU, S. A.

Combinar degudament aquestes lletres i sortirà el nom d'un jove palamosí.

—ATENCIÓ, NENES !! Una enquesta per a vosaltres: *¿Què voldrieu que us portessin els Reis?* Ara que s'apropa aquesta diada seria emocionant sapiguer ço que més desitgen les formosíssimes damiselles de Palamós. Alerta, doncs LA SENYERA us brinda una ocasió. Envieu les notes al *Buzón* o a la Redacció, (sobre obert, segell 2 cts.)

—Un diumenge... En plé ball de El Port, guipàrem com a una rossa li estaven treient les embastes que tenia al vestit. El "Club de la Brillantina" s'ofereix per aquesta mena de casos puix compta amb un especialista per trencar fils.

—La Moral sobretot! En una botiga del carrer de Notaries hem vist, amb gran sorpresa, com a un maniquí "de propaganda de roba interior per a senyora" se li havia col·locat un vel al damunt. *¿Serà segurament per no ofendre la castedat de Las Damas de Estropajosa?*

—ECLIPSE!! ECLIPSE!! *Misterio, Misterio...*

—Degut als escàndols que els hi dona la respectiva mare, perquè cada dia ha de canviar la coixinera del llit de bruta que la posen amb la brillantina dels cabells, els simpàtics brillantins han adoptat el sistema de dormir amb "estrenye-caps" com els malalts. *¿No els hi sembla que seria millor posar-se una barretina?*

—¿Què potser volia despertar a alguna en-sopida, aquell jove que quinze dies enrera (diumenge i dilluns) passejava pel carrer Major amb un trajo de «perfecto corte», botins nous, sabates noves, «sombbrero» nou, llaç desmaiàt i guants de color «canari»?

Ens sembla que es voler fer remarcar massa la «supremàcia» ciutadana, oi «cafeteres»?

—Una blusa color verd, ulls negres i grossos, de mirada clara, d'expressió profunda..., en els quals s'hi enmirallen interrogativament els d'un jove impressor.

«Sr. Nicolau: el preguem perdoni la mala interpretació donada, a la broma que va fer de la manera amb que estava col·locat, l'anunci de l'acte de propaganda de «Palestra»; i que nosaltres varem publicar, que havia ridiculitzat i fet broma de l'obra de l'esmentada agrupació».

Queda complagut, el senyor Nicolau?

—«El Port». Son. aborriment... Ball de Societat. *Gente bien?* Ja, ja, ja!

Sabem que algun pessimista de la «Penya Palamós» s'ha molestat amb les «Sagetes».

Les sagetes punxen. T'han fet mal, bufó?

Un «penyista» descontent.

Concurso Femení Literari

Creient la Redacció de LA SENYERA d'una gran transcendència cultural el desvetllament de les dots literàries — sovint tant sols adormides i esperant el moment de manifestar-se — de cadascú, especialment entre l'element jove femení de la nostra vila, ha cregut apropiada l'organització d'un petit Concurso de Literatura, el qual deurà desenrotllar-se a l'entorn de les següents

BASES: Tots els treballs en prosa (*estrictament literaris i amb tema lliure*) no podran excedir, a tota llargada, d'una columna del periòdic, devent, per tant l'interessada, procurar amotllar-se l'escrit, segons el caràcter i dimensions de la seva escriptura. Els originals, que hauran d'anar signats, es trametran a la Redacció en sobre desclòs i segell de dos cèntims.

Es farà una classificació a part dels treballs poètics, quals no podran, tampoc, passar de 30 a 40 versos, dividits en quartetes, tercetes, quintetes, etc., segons el criteri de l'autora. Hom no podrà presentar més que un treball en prosa i, tot el més, un altre en vers.

El plaç de recepció d'original finirà el dia 8 del pròxim Gener. Vençut aquest es procedirà immediatament a la selecció dels articles i poesies, fent-se públic, des d'aquestes mateixes planes, el resultat del concurs.

Els treballs guanyadors del present concurs es publicaran en lloc preferent de «LA SENYERA», junt amb la signatura al peu, seguits en els números successius dels demés que es considerin particularment dignes de publicar-se.

Es farà públic, així mateix, el nom de totes les concursantes; els organitzadors es reserven el dret, en cas d'ésser menys de deu els treballs presentats, de donar el concurs per nul.

Enric VINCKE

Palamós

Mangueres i Tubs Metàl·lics flexibles

Per a conducció de Aigua, Olis d'oliva i demés olis vegetals. Vins
Alcohols, Quitrà, Vapor, Gas. Olis minerals, Bencina, Petrolí, Sorra
Matèries grasses, Aire comprimit, Cables elèctrics, Ejes flexibles i
tota mena de líquids a pressió o sense.

Aplicacions de l'Automòbil

(Carburador, escape, conta-kilòmetres
grassa a pressió, etc.)

Mines - Ferrocarrils - Aviació i per
a tota mena d'indústries.

Accessoris per a empalmar

MODERNA ESCOLA DE PIANO

Professor: R. CASAS

Lliçons particulars i a domicili

PALAMÓS

ANUNCIEU

A

«LA SENYERA»

URALITA

Agència amb dipòsit:

Miquel SALA

Carrer del Port, 1 i 3 - Palamós

EL MILLOR MATERIAL
PER A COVERTES

Banc de Catalunya

Casa Central: BARCELONA - Rambla Estudis. 10

Sucursal de Palamós - Major, 46 - Telèfon 19

Realitza tota classe d'operacions bancàries
Caixa d'estalvis al 4 per cent anual.

IMPREMTA GRASSOT - LONDRES, 46-48 - PALAMÓS